

[Kirsten Jacobsen]

dermed over de ting, som Finanstilsynet i kraft af de hemmelighedsbestemmelser, der dér er indført, har dækket over, mens de blev efterforsket. Det ville vi gerne have været fri for, det kan vi ikke blive, det beklager vi, men det skal ikke forhindre os i under udvalgsarbejdet at forsøge at overbevise Folketinget om, at det er en forkert holdning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 160:

Forslag til lov om ændring af postloven. (Godkendelse af udlandstakster i Folketingets Finansudvalg).

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 17/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Denne talerstol har altid fyldt mig med en vis ærefrygt, og det har ikke taget af, skønt jeg nu snart har været her i en 20 års tid, men jeg må jo erkende, at det med det nye job, jeg har fået, vil være meget sjældnere end hidtil, jeg kan få lov til at komme herop. Som gruppeformand kunne jeg blande mig i forskellige debatter, det kan jeg ikke nu. Så jeg vil da sige tak for, at der allerede efter en måneds job er et forslag, der giver mig ret til at stå på denne talerstol.

Tilmed er det jo en ganske pikant sag; det kan jeg da godt se komikken i, om jeg så må

sige. Jeg erindrer den forrige behandling – jeg tror, det var i november 1991 – hvor et nøjagtig identisk forslag fra Fremskridtspartiet så dagsens lys. Jeg var ordfører for mit parti, og vi dannede et meget pikant flertal bestående af Socialdemokratiet, CD og så forslagsstillerne, Fremskridtspartiet.

Det kan hr. Kim Behnke og andre Fremskridtsfolk få megen moro af i dag, jeg har selv haft det ved genlæsningen af den debat, der fandt sted dengang.

Imidlertid vil jeg allerede nu råde hr. Kim Behnke til, hvis han citerer fra min ordførertale ved førstebehandlingen, da også at citere det betænkingsbidrag, som CD og bl.a. Socialdemokratiet afgav til anden behandling og den afståelse fra at stemme, som fandt sted ved tredje behandling. Det hører i så fald med i billedet.

I øvrigt står jeg ved så at sige alt, hvad jeg sagde ved den daværende første behandling, uanset risikoen for at der kan pilles en enkelt sætning, der kan føre til spørgsmålet: Nå, står du også ved det, står du også ved det? Ja, jeg læste denne første behandling igennem uden nogen form for ærgrelse.

Situationen er imidlertid den samme som dengang. Fremskridtspartiet rører ved noget væsentligt, ved noget vanskeligt, ved – for at blive ved bogstavrimene – noget vigtigt. Men den løsning, som Fremskridtspartiet angiver, er den samme nu som sidst, altså den for Fremskridtspartiet i øvrigt ret usædvanlige, at vi skal have noget mere statsstyring ind på området for at løse problemet. Det tror jeg nu som dengang ikke er lykken, ikke er vejen.

Jeg tror ydermere ikke, at Finansudvalget, som i øvrigt kan klare alt, det ved jeg godt, for jeg har selv siddet der; jeg ved godt, at det er her, det foregår – og al ære for det – skulle være bedre egnet til at gå ind i den konkurrencesituation og ind i de fluktuierende ændringer, der sker på området.

Jeg kan sige, at denne konkurrencesituation bliver yderligere forøget – jeg vil ikke sige forværret – i den kommende tid. EF's postgrøn-bog er udkommet og skal diskuteres senere på foråret. Der vil ske en hel masse ændringer. Vi er i det hele taget i en diffus situation. Det er klart, at de nordiske landes devalueringer har gjort forskellen i visse af disse satser endnu mere mærkbar, når man stiller dem op imod

[Ministeren for kommunikation og turisme]

hinanden. Nogle af postvæsenene i vore nabolande opererer disse ting med tab – det skal jeg om et øjeblik komme tilbage til – og det er jo ikke noget særlig attraktivt at styre efter.

Særlig i Tyskland er der en diffus situation. Der kommer ændringer på området i Tyskland, hvor tryksagsmetoden udgår, ligesom den har gjort herhjemme, og erstattes af en anden metode, og taksterne vil blive reguleret. Vi ved endnu ikke endeligt med hvor meget, men det er helt oplagt, og det tør jeg sige her fra denne officielle og offentlige talerstol, at de opererer disse tunge forsendelser med ganske betydelige tab.

Det er klart, at der her kan ageres, og jeg erkender blankt, at det er regeringens ansvar, at taksterne bliver rigtigt fastsat i relation til såvel konkurrencesituationen som til omkostningerne, men vi kan jo ikke ændre hver tredje måned eller hver sjette måned. Derfor er det meget vanskeligt land at betræde.

Må jeg endelig, inden jeg kommer til mine afsluttende bemærkninger, knytte nogle kommentarer til forslagsstillernes bemærkninger til lovforslaget.

Der er nogle af dem, som er som talt ud af mit hjerte. Når der f.eks. står, at det ikke er til større hjælp for en virksomhed, der fortrinsvis har tunge forsendelser, at man har fået en ny 50-grams-porto mellem 20 og 100, så er det fuldstændig korrekt sagt.

Det er også korrekt sagt, at de mindre virksomheder med tunge forsendelser har det svært i forhold til de store virksomheder med mange tunge forsendelser. For dem kan det bedre betale sig at lave den dér trafik ud af landet, altså at afsende post til udlandet i udlandet, ikke til Danmark, det må de ikke.

Men her er det, jeg kommer tilbage til det, jeg nævnte før, nemlig at vi altså ikke vil ind på, at det skal give os betydelige tab. Når der derfor i tredje spalte af bemærkningerne står, at den beskrevne situation – alt andet lige står der så forsigtigt – er til ugunst for postvæsenet, som derigennem mister indtægter, er det en sandhed med store modifikationer, for hvis vi skal gå ned på de takster, der findes i nogle af vores nabolande, tror jeg, at vi mister mange flere indtægter.

Det bringer mig så til et par kritiske bemærkninger om de bemærkninger, der er føjet til lovforslaget, nemlig hvor der står, at når det

er post, der går tilbage til Danmark, er det danske postbude, der har slæbet med at bringe posten ud, på trods af at det er det udenlandske postvæsen, der får portointtægten. Det er kun delvis rigtigt. Vi har selvfølgelig aftaler med de udenlandske postvæsen, og jeg kan oplyse, at der for de nordiske forsendelsers vedkommende – altså hvis noget bliver puttet i kasserne i Sverige og Norge – gælder den regel, at vi får 60 pct. af indenlandsporto for at bringe dem ud her i landet. Så det er ikke en nulindtægt til det danske postvæsen.

Lige så lidt er det rigtigt, når der står, at de danske postmyndigheder absolut ingen adgang har til at holde fingeren på pulsen – og løbende vurdere, om mængden er stigende eller faldende og dermed har grundlag for at evaluere gældende posttakster. I den forbindelse kan jeg oplyse forslagsstillerne om, at postvæsenet ikke har mistet mængder.

Vi prøver også at følge med i, om vi mister markedsandele, for det kan godt være, at der er flere forsendelser end før, men at vi har en nogenlunde uændret mængde, men postvæsenets markedskontor følger meget nøje med og har ret god viden om, hvad der de facto produceres og afsendes af den slags, og har den opfattelse, at vi formentlig ikke mister markedsandel af mærkbart omfang. Og hvis vi så for at undgå dette lille tab af markedsandel skulle gå med hele mængden ned til aldeles ulønsomme priser, så ville det altså trods alt blive en dårlig forretning for Danmark og for postvæsenet.

Efter alle disse måske lidt indviklede og tekniske betragtninger skal jeg konkludere med at sige, at vi i øjeblikket dyrker området meget grundigt i kontakt med kollegapostvæsenene i de omliggende lande. Vi følger situationen og overvejer sammen med P & T, på hvad måde vi kan gøre dette her bedre, end vi har gjort det hidtil. Jeg er enig i, at figura viser, at der må være noget galt, men det er altså ikke noget, vi bare ensidigt ved en rask operation med en rask sænkning af priserne kan være sikre på at få mere ud af. Man kan jo altså ikke holde ud salg på alle varerne hele tiden. Det er ikke omsætningen, man lever af, det er fortjenesten.

Jeg vil derfor gerne tilsige, at vi i løbet af nogle måneder – gerne omkring begyndelsen af maj – vil være i stand til at fremlægge meget nøjagtige oplysninger og beregninger og betragtninger om: Hvad gør vi? Jeg håber, at for-

[Ministeren for kommunikation og turisme]

slagsstillerne vil foranledige, at jeg til den tid får lov til at komme i samråd i udvalget. Det er klart, at i mellemtiden skal vi nok være kvikke til at besvare de spørgsmål, der måtte blive stillet i første del af udvalgsbehandlingen, men jeg beder altså om forståelse for, at da situationen i øjeblikket fluktuerer meget, må jeg have nogle flere måneder. Ikke fordi jeg ikke kan lave arbejdet i nat eller på søndag, men simpelt hen fordi der er en række oplysninger, som med det i øjeblikket meget turbulente marked vil ligge mere klart for os, når vi kommer længere frem på foråret.

Summa summarum: Ingen kritik af denne genfremsættelse. Det er et virkeligt problem, og jeg tilsiger enhver støtte til at finde mulige løsninger til at ordne det bedre fremover. Og det er postvæsenets absolutte ønske at opnå dette.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg erindringslignende også den behandling, forslaget fik, da det blev fremsat første gang. Nu står vi her igen.

Jeg har været opmærksom på, at den tidligere kommunikationsminister og den nuværende kommunikationsminister siger, at det er et konkurrenceområde, og det er af ministerens tale i dag fremgået klart, at det ikke er så enkelt som de formuleringer, der er i Fremskridtspartiets forslag.

Det går ud på, at man skal behandle udlandstaksterne på samme måde som indlandstaksterne. Umiddelbart kunne det da godt lyde enkelt: Det var det, vi også diskuterede sidste gang. Sådan måtte det vel være.

Men jeg tror, at med den tale, ministeren holdt i dag, vil det være klogest af os, at vi afventer de overvejelser, der er i ministeriet, de undersøgelser, der foregår, af forholdet til de omkringliggende lande, sådan at vi kan få den bedst mulige løsning.

Ud fra den betragtning, at ministeren har givet tilsagn om at ville komme i Trafikudvalget og redegøre for resultatet af de overvejelser, der nu har været, vil jeg på Socialdemokratiets vegne sige, at vi afventer at få den diskussion med ministeren og kan på den baggrund ikke støtte forslaget.

Agnete Laustsen (KF):

Da dette lovforslag tidligere var til ifølge kommunikationsministeren pikant behandling her i Tinget – det var for at være helt nøjagtig i november 1991 og i marts 1992 – var daværende hr. Arne Melchior som nævnt også ordfører for Centrum-Demokraterne. Hr. Arne Melchior udtrykte sig ved den lejlighed lidt forbedret over for forslaget, som han ligesom i dag godt nok erkendte rørte ved et væsentligt problem, men som han dog ikke kunne støtte, fordi han mente, at P & T selv eller med ministerens hjælp burde finde frem til en løsning.

I konsekvens heraf stemte CD dengang hverken for eller imod forslaget. Samme holdning indtog i øvrigt også Socialdemokratiet. Men så kommer det pikante jo. For så vidt angår de to andre daværende, nej, undskyld, nuværende er det jo, regeringspartier, stemte dengang De Radikale imod, og Kristeligt Folkeparti stemte for, så det tør da antydes, at regeringen har tegnet alle tænkelige opfattelser i denne sag.

Det er derfor med stor interesse, jeg i dag har lyttet til kommunikationsminister Arne Melchior, der nu har fået til opgave at forene alle disse opfattelser, og jeg kan så af ministerens tale forstå, at den oprindelige radikale indstilling – nemlig at stemme imod – nu har vundet. Til lykke med det! Samme indstilling både havde og har vi nemlig fra konservativ side, så vi har ikke så store problemer i sagen.

Jeg kan i øvrigt henvise til, hvad den daværende konservative kommunikationsminister, hr. Torben Rechendorff, udtalte i første række ved førstebehandlingen den 6. november 1991. Det er spalte 1646f i Folketingstidende. Vi mener altså fortsat, at problemet – for det er rigtigt, at det er et problem – bør løses af P & T, således at vi stiler mod at få liberaliseret området, og således at vi tilpasser os EF's udvikling, som den forventede grønne bog jo også vil lægge op til.

Daværende hr. Arne Melchior havde i november 1991 en del knubbede bemærkninger til P & T, som han beskyldte for at skyde sig selv i foden, og jeg vil så håbe, at nuværende minister Arne Melchior kan finde frem til at rette skytset i en lidt mere hensigtsmæssig retning, så vi ikke både mister indtægter og arbejdspladser ved spekulation i udlandstakster.

[Agnete Laustsen]

Må jeg i denne forbindelse spørge ministeren, hvordan det går med planerne om at omdanne P & T til aktieselskab. For her ligger der jo virkelig mange penge, og jeg forventer derfor, at ministeren prioriterer denne sag højt.

Som sagt mener vi fortsat, at Fremskridtspartiet peger på et problem, men at forslaget til dets løsning er uhensigtsmæssigt og i strid med hensynet til den konkurrence og den effektivisering, som vi tilstræber, og vi må derfor afvise det.

Helge Sander (V):

Jeg har også kigget lidt tilbage og set, hvad der skete sidst, vi behandlede forslaget, og jeg kan forstå af de indlæg, der har været, at vi allerede dengang har lagt os meget behageligt i en position, der tegner til at få flertal i dag. Vi lagde os nemlig sammen med Det Radikale Venstre, og det fandt vi på det tidspunkt var meget klogt, og jeg kan se i dag, at det vil det tilsyneladende også være i denne omgang.

Men spørg til side. Det fører ikke rigtig til noget, og selv om jeg allerede hermed har sagt, at vi ikke kan slutte op om dette lovforslag fra Fremskridtspartiet, synes jeg afgjort også, at det rører ved noget meget centralt og væsentligt. Det rører ved nogle af de ting, som betyder noget for vores kære postvæsen, og jeg vil også meget gerne koncentrere mig om det, det handler om fremover, nemlig relationen til EF og selve den måde, vi skal have postvæsenet til at fungere på.

Derfor noterede jeg også, at ministeren fortalte os, at det er ting, han arbejder med, og at vi kan forvente at høre nyt måske i løbet af indeværende folketingsår, men i hvert fald formentlig således, at der kan komme nogle reelle tiltag i næste folketingsår, og det er også det, der kraftigt tilskynder mig til at sige, at selvfølgelig må vi sige nej, for vi må afvente de ting, der foregår. Vi kan ikke bare sige, det er ligegyldigt, for det er det jo ikke med den situation, vi står i i en større europæisk sammenhæng.

Men når jeg siger, at det er noget væsentligt, er det, fordi hr. Kim Behnke pegede på nogle ting, hvor man helt klart kan sige ja og nej, og når jeg for vores vedkommende siger, at der er noget, der taler for, så er det selvfølgelig, at der er en vis ensartethed over det, og at man samtidig kunne sige til erhvervslivet for en periode,

at taksterne er sådan og sådan. Det kan jeg selvfølgelig til fulde tilslutte mig.

Til gengæld har vi selvfølgelig lidt svært ved at nikke accepterende til det centrale element i forslaget, og reelt er det vel også mere konkurrence, end lovens bogstav tillader. Vi har også lidt svært ved nogle ting, som ministeren fremfører, og som også hr. Behnke fremfører i bemærkningerne til lovforslaget.

Men alt i alt afventer vi, hvad der kommer fra ministerens hånd, og derfor må vi som sidst sige nej til Fremskridtspartiet og hr. Kim Behnke.

Aage Frandsen (SF):

Da det her forslag var til behandling sidst, gav min partifælle hr. Tommy Dinesen udtryk for, at vi ikke rigtig kunne forstå forslaget, der kom fra Fremskridtspartiet, fordi Fremskridtspartiet jo normalt taler for, at man skal have større frihed, og at man ikke skal have politisk indblanding osv.

Vi er tilhængere af, at P & T får så gode arbejdsbetingelser som muligt, og vi er tilhænger af, at P & T kan omdannes til et selskab med større selvstændighed, sådan at P & T kan få noget af den frihed, som er nødvendig for en moderne virksomhed, uanset om det er en offentlig eller en privat virksomhed.

Derfor mener vi, det nærmere er i den retning, det er interessant at diskutere i fremtiden, og derfor afventer vi også med spænding, hvad ministeren kommer med på det her område, og derfor afviser vi Fremskridtspartiets forslag, som vi gjorde, da det var til behandling sidst.

Ole Donner (FP):

For ca. 15 måneder siden fremsatte Fremskridtspartiet det samme forslag som det, vi her i dag har til behandling, og når vi fremsætter forslaget nu igen, er det, fordi det ligger os meget på sinde, at der bliver gjort noget ved det her.

Vi mener, at det er en urimelig måde, det kører på i øjeblikket, og sidste gang var der reelt, som det er fremgået af debatten, et flertal for, at det var en god idé at gøre noget ved det her. Det var sådan, at Socialdemokratiet var meget positive og ville arbejde videre med sagen. Det har man gjort i de 15 måneder, kan jeg forstå, og nu vil man så vente endnu længe-

[Ole Donner]

re for at høre, hvad ministeren nu fortæller, og vi kan ikke rigtig forstå, at Venstre og Konservative ikke vil være med til at gøre noget ved det her, for det er jo en helt urimelig måde, det kører på.

CD's ordfører dengang sagde, at han var flov. Han skammede sig over, at han ikke var kommet først med det her forslag. Det er rart for ministeren, at han nu kan holde op med at skamme sig. Nu har han jo magten til at gøre noget ved det.

Den daværende ordfører, hr. Arne Melchior, sagde, at han havde mødt en mand, som havde været på ferie i Norge på postvæsenets regning, fordi den pågældende skulle aflevere en masse pakker i Norge. I stedet for at sende dem med det dyre danske postvæsen fyldte han sin bil op med pakker, og så tog han til Norge og afleverede pakkerne og sendte dem deroppefra, og så brugte han de penge, han sparede, til at holde ferie for med hele sin familie. Jeg tror, jeg har mødt den samme person. Nu er han bare deroppe i en uge en gang om måneden, for nu er forskellen blevet endnu større.

Men det er desværre typisk for CD, at man siger, at man er positiv, og at man – ja, det gælder mange andre ting – vil gå ud af regeringen, hvis der bliver lavet en skattereform. Den bliver nu lavet. Man vil støtte repræsentationsfradraget, undtagen når det kommer i salen, så løber man fra det igen. Man vil være med til at gøre noget ved det her, undtagen når det kommer til sagen. Så bliver det ikke til noget.

Og så bliver vi beskyldt for, at vi vil have offentlig styring, og det er selvfølgelig noget pladder, for det har intet med det at gøre. Hvis bare et flertal her inde i Folketinget ville være med til det, Fremskridtspartiet vil, så er det jo bare at ophæve monolet.

Lad de private konkurrere på det her område, ligesom de gør med mange andre ting. Jamen så er problemet løst. Det er jo helt urimeligt, at man med fordel kan køre til udlandet og sende pakker til Danmark.

Så sagde ministeren: Det er jo ikke sådan, at hvis nu f.eks. en postordreforretning her i Danmark skulle udsende 1.500 pakker, så ville man med fordel kunne køre til Tyskland og sende dem dernedfra til Danmark. Og ministeren fortsætter glædestrålende: Det er jo ikke sådan, at vi gør det gratis. Nej, vi får 60 pct. af den indenlandske porto.

Hvis man har en forsendelse, som koster 125 kr. at sende herfra til Tyskland, men koster 65 kr., hvis man kører til Tyskland og sender den til Danmark, så vil jeg gerne høre, hvad ministeren siger til dette: Hvis det er 60 pct. af de 125, så er det jo altså et højere tal, end man har betalt i porto. Så derfor må enhver kunne se, at det her er så tåbeligt, som noget kan være, og det har altså intet med bureaukrati at gøre. Det er kun, fordi postvæsenet, som det fungerer i øjeblikket, er et monopol. Hvis partierne ville være med til det, ville vi meget gerne ophæve monolet, sådan at de frie markeds kræfter kunne komme til at virke.

Sonja Albrink (CD):

Jeg synes, jeg vil starte med en lille bemærkning til hr. Ole Donner. Hr. Ole Donner skal lade være med at blande tingene sammen.

Og repræsentationsfradraget – vi går meget ind for repræsentationsfradraget. Det er bare et spørgsmål om at finde det rigtige tidspunkt og så gennemarbejde sagen.

Med hensyn til den mand, som hr. Ole Donner mødte, tror jeg, hr. Arne Melchior gjorde klart, dengang vi behandlede forslaget første gang, at der var nogle problemer. Det er de problemer, som den nye kommunikationsminister ønsker at se på, og det er vi i CD utrolig glade for at ministeren vil tage hånd om.

Så vil jeg sige om lovforslaget fra Fremskridtspartiet i dag, at det overrasker sikkert ikke kommunikationsministeren, at CD heller ikke kan støtte det foreliggende lovforslag.

Jeg hørte ikke ministerens indlæg, men jeg er helt sikker på, at ministeren har redegjort for problemet på tilstrækkelig vis. Jeg tror ikke, der er kommet ret mange nye momenter ind i den her sag.

Jeg er glad for og tilfreds med, at ministeren vil kigge på problemerne, så CD afviser det foreliggende lovforslag.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg må lige have lov at skyde ind, at hr. Ole Donner i slutningen af sin tale talte om, at han gerne ville være med til at afskaffe postvæsenets monopol. Jeg vil gerne sige, at de forsendelser, vi her taler om, ikke hører ind under postvæsenets monopol. Derfor har dagens lovforslag i og for sig ikke noget med det at gøre.

[Ministeren for kommunikation og turisme]

Det går jeg ud fra at hr. Ole Donner selv er opmærksom på.

Så faldt der både fra hr. Ole Donner og fra mit eget partis ordfører et udtryk, som jeg slet ikke kender, det vil sige, jeg har hørt det, men jeg anerkender det ikke. Repræsentationsfradraget! Hvad er det for noget? Vi går aldeles ikke ind for noget repræsentationsfradrag. Og det kan ikke nytte, at hr. Ole Donner putter mig eller mit parti noget i skoene, i munden, som vi ikke mener, og så, når vi ikke står til det, vi ikke mener, siger: Ha, dér fik vi dem!

Nej, det gjorde vi slet ikke. Der er ikke noget, der hedder repræsentationsfradrag. Og det kan i øvrigt læses på tryk. I Berlingske Tidende i dag på ledersiden har jeg forsøgt at skære det ud i pap.

Det, det drejer sig om, er, at repræsentation er en omkostning for en virksomhed, for et firma, og at sådan en omkostning naturligvis – altså efter min ringe mening – regnskabsmæssigt bør betragtes som alle andre omkostninger: husleje og løn og lys og annoncer osv. Der er ikke tale om noget nyt skattemæssigt fradrag eller nogen ændringer deri. Der er tale om, at vi i 1985-86 ændrede reglen om udgifter for et firma til opnåelse af sit forhåbentlige overskud sådan, at virksomheden kun kunne føre et mindre beløb på udgiftssiden i sit regnskab end den omkostning, der har været.

Jeg må give hr. Kim Behnke ret i, at det ikke har noget med dagens lovforslag at gøre, men nu har to ordførere altså nævnt ordet repræsentationsfradrag, og det er et vrøvleord, som overhovedet ikke har noget at gøre med det, jeg har udtalt mig om, og det syntes jeg for at retlede debatten at jeg på dette tidspunkt ville have lov at skyde ind.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at jeg er selvfølgelig enig i de betragtninger, ministeren kommer med om, at det er en omkostning, som man ikke længere kan fradrage fuldt ud, men i daglig tale taler man altså om et sådant fradrag. Jeg er tilfreds med ministerens udlægning af, hvad det er, ministeren ikke vil stemme for, når det kommer til behandling i salen, og det var egentlig bare det, jeg prøvede på at sige.

CD's ordfører er så glad for, at ministeren nu vil se på det her. Det har ministeren selvfølgelig ikke haft lejlighed til så længe, fordi han ikke har været minister så længe, men man har altså set på det i nogle år, og jeg er helt 100 pct. sikker på, at der sker overhovedet intet.

Så bemærkede jeg, at CD's ordfører eller ministeren i hvert fald ikke kom ind på det, jeg nævnte, og som heller ikke har noget med den her debat at gøre, men som har med at gøre, at CD siger en hel masse i pressemeddelelser og ude i landet, men når de står her i folketingssalen, så vil de ikke det, de siger. Det var f.eks. det med, at man ville gå ud af regeringen, hvis der skulle laves en skattereform nu. Nu har jeg så læst i dagspressen, at sådan en kommer der, og jeg er sikker på, at man ikke går ud af regeringen.

Ministeren sagde i sin tale her, at hvis man tillod sig at citere noget fra Folketingstidende, de grønne hæfter, så skulle man også citere betækningsbidraget. Jeg beklager over for ministeren, men der var ikke taletid nok, og derfor fik jeg ikke tid til det. Ellers ville jeg selvfølgelig have sagt, at CD havde den helt klare indstilling sidste gang, at man undlod at stemme. Det er selvfølgelig en holdning at have, men det er nu ikke den holdning, vi går ind for.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg behøver næsten ikke at sige noget. Adskillige ordførere har jo allerede gjort opmærksom på, at Det Radikale Venstre sidste gang, dette forslag blev behandlet, sagde nej, og at det ville de nok også gøre i dag.

Det vil vi så også, og dermed kunne jeg forlade talerstolen, men jeg vil blot sige til både fru Agnete Laustsen og hr. Helge Sander, som måske lytter et eller andet sted i huset, at der har fra Det Radikale Venstres side ikke været udført nogen voldsom pression eller nogen overtalelsesforsøg af torturagtig art over for de øvrige regeringspartier for at få dem til at make ret i denne for Det Radikale Venstre så betydningsfulde sag.

Når det er sagt, vil jeg sige, at det er også vores ønske at afvente de undersøgelser, der pågår, men vi må sige, at postvæsenets fremtid er et meget spændende kapitel, og det er et spørgsmål, hvordan den tekniske udvikling kommer til at påvirke postvæsenet i det hele taget. Vi sidder snart alle sammen med både en

[Ellisabeth Arnold]

telefon og en telefax og måske med en pc i løbet af få år. Hvordan er postvæsenets vilkår for overhovedet at fungere under de betingelser? Det, der foregår i øjeblikket, er jo i virkeligheden grænsehandel med porto. Så jeg vil sige, at postvæsenet nok ser meget mere anderledes ud, end vi kan forestille os, bare om ganske få år. Derfor er der al mulig grund til at sige, at spørgsmålet er vigtigt, og vi skal nok sørge for ændringer i den hast, det bliver nødvendiggjort af de ydre omstændigheder.

Kim Behnke (FP):

Det skal ingen hemmelighed være, at efter den nye regerings dannelse var et af de emner, jeg med glæde så frem til at diskutere, det, vi har debat om her, og man kan jo se af fremsættelsesdatoen, den 17. december, at på det tidspunkt havde vi i hvert fald ingen anelse om, at det skulle være en duel mellem undertegnede og den nuværende kommunikationsminister.

Situationen var den, da vi sidste gang havde forslaget til behandling, at det var, som det vistnok hedder, en utraditionel konstellation af partier, der dannede flertal og mindretal, da der blev stemt den 17. marts 1992, i og med at Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti – jeg skal sige, at Kristeligt Folkeparti havde jeg også glædet mig til at høre i dag, men de har tilsyneladende ikke haft mulighed for at være her – stemte for, Det Konservative Folkeparti, Venstre, SF og Det Radikale Venstre stemte imod, og så var der Socialdemokratiet og CD, der hverken stemte for eller imod. Man kan sige, at der ikke var noget flertal for forslaget, men der var jo heller ikke noget flertal imod forslaget. Jo, det var der.

Men det korte af det lange er, at når vi allerede på nuværende tidspunkt mener, at der er behov for at genoptage den her debat – og det er det, der er tale om: vi genoptager debatten – skyldes det, at den trafik med forsendelser, hvor danske virksomheder skal sende noget til udlandet og så sender fra en destination i udlandet videre til det øvrige udland, er tiltagende, og kommunikationsministeren bør i de undersøgelser, jeg nu kan forstå der lægges op til, være meget opmærksom på, at det hollandske postvæsen i den forbindelse er særdeles aggressive i deres måde at operere på. Det hollandske postvæsen henter i deres egne biler forsendelser fra Danmark, som skal til det øv-

rige udland, og som så afsendes fra destinationer i Holland, fordi der er penge i det. Det er det, vi taler om. Der er simpelt hen penge i disse store mangeforsendelser, der er tale om.

Ministeren havde ret i at citere fra vores bemærkninger, hvor vi gør opmærksom på, at den lille virksomhed i allerhøjeste grad er den, der bliver sorteper i det her, for den lille virksomhed med nogle få forsendelser hver dag kan ikke bestille et budbringningsfirma, ikke bestille en vognmand eller entrere med udenlandske postvæsener med deres små enkeltforsendelser. Men de firmaer som f.eks. store eksportfirmaer, der har tykke kataloger, der har julegratialer og andre ting, altså meget store forsendelser, der skal sendes til hele verden, for dem er der masser af penge at spare ved, at de i stedet for at blive lagt i en postkasse i Danmark bliver lagt i en postkasse i et land uden for Danmarks grænser.

Men derudover er der den trafik, som den daværende kommunikationsminister refererer til i Folketingets forhandlinger spalte 1646:

»Private operatører har således, ganske vist i strid med postloven, overtaget skønmæssigt ca. 15 pct. af markedet for brevfor sendelser til udlandet.«

Der er altså tale om, at brevfor sendelser, hvor det danske postvæsen stadig væk har en monopolstilling, overtages af andre. Dem, jeg talte om før, var altså større for sendelser, kataloger, som det står citeret i bemærkningerne, bogfor sendelser osv., men her er der tale om regulære brevfor sendelser, og dér mener man, at 15 pct. skønmæssigt er røget ud af landet. Det er mange penge, vi her taler om, og de penge kunne det danske postvæsen unægtelig godt nyde.

Så er der den tredje situation, og det er den situation, hvor for sendelser fra en dansk virksomhed til en dansk modtager går en tur over udlandet. Eksemplet, der tidligere har været nævnt, er danske rejsebureauer, som bruger en postkasse, en postboksfor sendelse fra f.eks. Malmø, når de skal have deres store sæsonkataloger ud, tykke, dyre for sendelser til hundredvis af danske modtagere. Det sendes bevist fra udlandet, mens kataloget er et regulært dansk katalog. Men i og med at man har et kontor, en filial eller på anden vis er repræsenteret i et andet land, kan man gøre det uden at være i strid med loven.

[Kim Behnke]

For ministeren har jo ret i, at hvis jeg tager et brev fra en dansk virksomhed og kører det til udlandet og sender det til en dansk modtager i Danmark, så er det i strid med loven. Men har jeg en filial eller et kontor i udlandet, så kan jeg få al min post besørget fra den filial eller det kontor, og så overtræder jeg ingen bestemmelser, mens det danske postvæsen kommer til at bære pakkerne uden at få den fulde porto. Lad os så enes om i hvert fald, at den fulde porto ikke kommer det danske postvæsen til gode.

Så har flere, både ministeren og SF, undret sig over nok en gang, hvorfor det er Fremskridtspartiet, der kommer med det her forslag. Min kollega hr. Ole Donner har på glimrende vis redegjort for – og det fremgår også af bemærkningernes første spalte – at hvis Fremskridtspartiet skulle fremsætte det forslag, der lå os mest på hjerte, så var det et forslag, som gik ud på, at den rest af monopol, som der er i postvæsenet, blev fjernet, så der var den helt frie konkurrence.

Jeg er helt sikker på, at tendensen vil være den samme som den, vi har oplevet på pakke-markedet, efter at det blev liberaliseret, nemlig at postvæsenet stadig væk har sin broderpart af markedet, mens der er private operatører, som kan være med til at skabe god og sund konkurrence. Jeg deltog for flere år siden under daværende finansminister Palle Simonsens forsæde i en konference, hvor den daværende direktør for postvæsenet, hr. Würtzen, kunne berette om, hvilken kolossal betydning det havde haft for måden at stimulere medarbejderne på i postvæsenet, da man fik konkurrence fra de forskellige udbydere af pakkeforsendelser.

Både De Konservatives ordfører og Venstres ordfører mente, at Fremskridtspartiet pegede på et problem, og at det skulle der gøres noget ved. Den første gang vi pegede på det, er jo altså for halvandet år siden, og i mellemtiden kan det sikkert gøres op i hundredtusinder af kroner, hvis ikke i millioner, hvad det danske postvæsen er gået glip af ved, at vi ikke har fået det her marked justeret.

Det var et meget relevant problem, fru Elisabeth Arnold rejste med spørgsmålet om telefax. Der udkom en bog i 1990 – det er ganske vist ved at være mange år siden – en glimrende bog, der hedder »Privatisering, den danske

model«. I den er der et glimrende afsnit om det, det amerikanske postvæsen har oplevet, hvor telefax er endnu mere udbredt, end det er i Europa, og det er enorme mængder post, det amerikanske postvæsen har mistet, fordi telefax er langt mere pålidelig end det amerikanske postvæsen.

Jeg ved godt, at det danske postvæsen nyder større tillid og ry for pålidelighed, end det amerikanske postvæsen gør. Men ikke desto mindre: Alt fra korte beskeder til fakturaer, til breve osv. ekspederes jo i stigende omfang ved hjælp af telefax, fordi man opnår det næsten mirakuløse, at i samme øjeblik man afsender tingene, modtages de.

Det har altså betydet, at det amerikanske postvæsen fuldstændig har måttet omlægge sin måde at operere på, fordi det havde et så kraftigt fald i omsætning. Det håber jeg at ministeren og ikke mindst post- og telegrafvæsenet er opmærksomme på i den videre håndtering af denne her sag.

Jeg takker ministeren for tilsagnet om, at vi inden for et par måneder bliver i stand til på et – hvad skal vi sige? – mere grundigt statistisk fundament at få denne sag bragt på plads.

Vi har ment, at det var nødvendigt at flytte afgørelsen om portotakster til Finansudvalget, fordi vi i de år, hvor jeg har haft sæde i Finansudvalget – og også tidligere, da ministeren havde sæde i Finansudvalget – netop har benyttet os af muligheden for at efterprøve postvæsenets takster, spørge til paralleltakster i udlandet, osv. Senest i forbindelse med den netop vedtagne portoforhøjelse blev taksterne jo afprøvet og sammenlignet. Vi har altså mulighed for at have fuld indsigt i tingene, sådan at postvæsenet ikke bare kan beslutte disse ting, hvorefter vi så risikerer via finansloven at skulle donere det, postvæsenet måtte tabe ved at handle uhensigtsmæssigt.

Vi glæder os til afrapporteringen, og vi håber så, at vi på det tidspunkt kan få samlet de nødvendige 90 stemmer for en fornuftig løsning. Det kan godt være, at dette her ikke er løsningen, men så skal ministeren have Fremskridtspartiets tilsagn om, at vi vil medvirke meget konstruktivt til at finde den rigtige løsning, for det er synd for det danske postvæsen, hvis det bliver sejlet agterud af langt mere aggressive operatører på markedet.

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Min replik kan blive kort: Jeg kan forsikre hr. Kim Behnke, at jeg har noteret flittigt ned, mens han talte. Jeg skal måske lige repetere, at jeg faktisk har noteret flittigt, mens hr. Kim Behnke talte, og det, han nævnte om omgælder og ting, der formentlig koster os penge, vil selvfølgelig nu blive inddraget, hvis de ikke allerede er det i forvejen. Så tak for det!

Også tak for den konstatering, at det danske postvæsen nyder en helt anden tillid end de fleste andre landes. Jeg kan fortælle, at i Los Angeles' Greater Area, som er et område med fem millioner mennesker, altså meget sammenligneligt med vort, tager det et gennemsnitsbrev tre dage at nå fra den ene del af byen til den anden. Vi har verdensrekord med omkring 95 pct. af brevene fremme, som det hedder, »over night delivered«, dvs. puttet i postkassen et hvilket som helst sted i landet om eftermiddagen eller tidligt om aftenen er det fremme hos adressaten den næste dag inden middag.

Jeg takker også for tilsagnet om, at vi finder ud af en fornuftig løsning, at det ikke behøver at være lige denne model, men at vi skal finde ud af det, når vi har fået det nødvendige materiale – og det tilsiger jeg på ny.

Fru Agnete Laustsen var inde på spørgsmålet om omdannelse af det danske postvæsen til aktieselskab. Må jeg herom sige, at forberedelserne, forarbejderne, er meget langt fremme. Det vil ikke vare længe, før jeg vil banke på fru Agnete Laustsens dør eller ringe på hendes telefon og bede om et lille møde om sagen, idet jeg selvfølgelig gerne vil forberede sagen med de enkelte partier.

Forslag herom vil dog ikke blive forelagt i dette forår, bl.a. på grund af Folketingets tidnød, og fordi denne sag ikke har den store hast, men også fordi vi har skiftet minister på området. Jeg vil først henvende mig til Folketinget med et egentligt lovforslag – men vi kan tage en drøftelse forinden – når jeg selv er overbevist om og kan overbevise andre om, at hvis vi omdanner postvæsenet til aktieselskab, så bliver det først og fremmest til fordel for kunderne, for brugerne, for borgerne i dette land, men selvfølgelig også meget gerne for medarbejderne. De skal sandelig også have det godt, og det er to ting, der godt kan gå hånd i hånd; men den sikkerhed må vi have.

Fru Agnete Laustsen fik tilføjet noget om, at der er mange penge i det. Det tvivler jeg lidt på, men også det vil jeg gerne lade mig overbevise om.

Både fru Agnete Laustsen og især fru Elisabeth Arnold – og det blev vist også gentaget enten af hr. Ole Donner eller af hr. Kim Behnke – var inde på postvæsenets fremtid, altså som udbringer af meddelelser, der nu til dags kan sendes på mangfoldige andre måder. Det er enormt dejligt, at ordførerne har peget på dette, for selvfølgelig er det ting, som vi drøfter meget, og vi vil tage dem op med partierne i forbindelse med spørgsmålet om en eventuel overgang til aktieselskab.

Om det totale monopolbrud vil jeg kun sige, at det vil jeg drøfte ved en anden lejlighed, for det hører ikke rigtig ind under dette forslag, og der er nok meget at sige om det.

Endelig skal jeg bare for en ordens skyld sige til hr. Ole Donner, som nu to gange har sagt, at CD har sagt, at vi ville gå ud af regeringen, hvis der kom en skattereform, og det kom der nok, så CD gik nok ikke ud af regeringen: Det hører ikke til under denne debat her i dag, men da det nu har været sagt to gange, beder jeg om formandens forståelse for, at jeg siger, at sådan er det stadig væk ikke.

Vi vil ikke være med til en skattereform, stor eller lille, som forulemper mennesker, der har købt egen bolig under givne forudsætninger. Det er det, vi har sagt. Det vil altså ikke ske, og derfor kan det heller ikke på dette område nytte, at man lægger os synspunkter i munden, som vi ikke har fremsat, og bagefter, når vi heller ikke lever op til det, som vi ikke har ønsket at leve op til, siger »haha!« til os.

Men det har ikke noget med sagen at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

I sit første indlæg kom ministeren med nogle bemærkninger om Fremskridtspartiets bemærkninger til lovforslaget. Ministeren sagde, at det ikke tydeligt nok fremgik, at hvis man sendte post fra Tyskland til Danmark, ville der blive betalt 60 pct. til det danske postvæsen. Jeg stillede ministeren et helt klart spørgsmål, idet jeg sagde: Lad os tænke os, at en forsendelse fra Danmark til Tyskland koster 125 kr. Hvis nu et firma benytter sig af at tage til Tyskland og sende forsendelsen den anden vej, koster det 65 kr.

[Ole Donner]

Så spørger jeg ministeren: Hvad er det så, man får 60 pct. af? Hvis det er den danske takst, ja, så er det 60 pct. af 125 kr., men forsendelsen koster jo altså kun 65 kr. fra Tyskland til Danmark. Får man så 60 pct. af de 125 kr. – altså 75 kr. – sådan at der skal betales 10 kr. ekstra for forsendelsen fra det tyske postvæsen, eller får man kun 60 pct. af de 65 kr., altså 39 kr.?

Ministeren for kommunikation og turisme (Arne Melchior):

Jeg svarede ikke, fordi jeg ikke troede, at hr. Ole Donner ville have svar på det i dag, og jeg har altså ikke computeren og alle listerne med herover.

Det, jeg sagde, var bare, at når der i bemærkningerne står, at det er de udenlandske postvæsener, der får portoindtægten i de nævnte tilfælde, er det en sandhed med modifikation, idet vi også får en del af den porto, der er erlagt i Tyskland. Jeg sagde vist endda også, at vi efter aftalen med de nordiske lande får 60 pct. af indlandsporpen i Danmark. Aftalen med Tyskland på dette specifikke område kender jeg ikke udenad; jeg gjorde bare opmærksom på, at det er mere end nul. Jeg kan ikke svare nærmere nu, men hr. Ole Donner er velkommen til at stille spørgsmålet skriftligt, og så skal jeg besvare det.

Vi får altså på grund af terminalaftaler, som de kaldes, en del indtægt, og det skal ses i sammenhæng med det, jeg yderligere oplyste, om, at hvis vi skal gå ned på f.eks. de nugældende tyske takster, så vil vi godt nok få større omsætning, men formentlig et meget mere negativt resultat. Vi har i dag et positivt resultat, men vort resultat vil blive forringet ved den øgede aktivitet, og det er nok ikke det, Fremskridtspartiet er ude efter.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Nu siger ministeren, at han ikke har sin computer og listerne over alle disse tal. Det viser jo, at det kan være lidt svært for et lille oppositionsparti at lave bemærkninger, som er fuldstændig 100 pct. rigtige. Ministeren nævnte de 60 pct. af den indenlandske porto, og det var det, der fik mig til at stille spørgsmålet, for der ville være et minus på 10 kr. for hver forsendelse, hvis disse tal var rigtige.

Men jeg vil selvfølgelig gøre, som ministeren siger; jeg vil stille spørgsmålet i udvalget, sådan at ministeren har mulighed for at rette henvendelse til sin computer og se på sine lister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Ingrid Rasmussen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Retsudvalget (24/2 93):

Udtræder: Frank Jensen (S)

Nyt medl.: Dorte Bennedsen (S)

Udvalget vedrørende Teknologinævnet (24/2 93):

Udtræder: Vibeke Grønbæk (RV)

Nyt medl.: Lone Dybkjær (RV)

Indfødsretsudvalget (24/2 93):

Udtræder: Kim Behnke (FP)

Nyt medl.: Kirsten Madsen (FP)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 9. marts 1993 kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den pågældende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 17.40